

Schaduwschooltjes

- Blog - Sinds afgelopen vrijdag zijn de scholen in Nederland overal dicht. En daarmee voor veel inwoners ook, voor de duur van precies die zomervakantieweken, een gat in hun portemonnee. Want het is de afgelopen jaren ongemerkt behoorlijk wat gaan kosten om een kind op school te hebben. Zeker op een middelbare school.

En nee, dan heb ik het niet over de materialistische zeurterreur die middelbare scholieren kunnen uitoefenen. Ikzelf ben er tot nu toe in ieder geval al vier jaar lang in geslaagd 'nee' te zeggen tegen de Canadian Goose-jas die mijn dochter 'net als iedereen in mijn klas!' graag wil (achthonderd euro voor een jas die met zijn dierverachtende donsulling en bontkraag ook nog eens veel te warm is voor Nederland). Ook lukte het me al die tijd hard te lachen om haar meivakantie-*wishlist*: als haar halve klas in Dubai of Thailand zat, was het beslist exclusiever om in de Achterhoek te fietsen, niet?

Maar overtuigend 'nee' zeggen tegen een huiswerkinstituut, dat vond ik lastiger. Weliswaar ging ook daar 'iedereen' heen, zodat de statusvraag opnieuw een forse rol leek te spelen, maar ondertussen klonk het wel zinniger dan zo'n proletenjas of -vakantie. Al helemaal omdat je als scholier tegenwoordig nauwelijks meer onder de wiskundeplicht uitkomt. Op dat gebied hadden zowel ik als mijn man onze dochter helemaal niets te bieden, dat werd ons al snel duidelijk.

Na een halfjaar aanmodderen gingen ook wij daarom op zoek naar zo'n huiswerkinstituut. Maar de kosten bleken enorm. Dus besloot ik eerst nog eens rond te vragen bij het handjevol mede-ouders dat ik inmiddels had ontmoet. Ruim de helft had inderdaad zo'n instituut ingeschakeld. En ja, dat van hun was goed hoor, het hielp écht!

'Goh', zei ik daarna dan steeds: 'toch gek dat het tegenwoordig kennelijk niet

meer zonder kan. Of had jij vroeger ook bijles?’ Nee, dat hadden de meesten niet gehad. En ook geen ouders die iedere avond de eettafel leeg veegden om hun kroost in te wijden in de geheimen van de algebra, de interglacialen en de Duitse grammatica. Die hadden zij drie decennia geleden helemaal alleen doorgrond. En ik ook (behalve dan die algebra). Dus wat was hier eigenlijk aan de hand? Waren onze kinderen zo’n stuk dommer dan wij toen? Of gingen scholen er tegenwoordig gewoon van uit dat kinderen na drieën linea recta naar hun privé-schooltjes fietsten, en pasten ze daar hun onderwijsinspanning op aan?

Ik moet bekennen dat ik het antwoord vier jaar later nog steeds niet weet. En dat dat ook is omdat ik de vraag al die tijd niet gewoon heb durven stellen aan de docenten van mijn dochter. Want stel je voor dat ze je impliciete verwijt keihard terugkaatsen, en je dochter wegens bewezen domheid naar een lager schoolniveau sturen!

Wel heb ik recentelijk begrepen dat het écht om een nieuw iets gaat. Het aantal instellingen dat bijlessen, huiswerkbegeleiding en examentrainingen biedt, is in tien jaar tijd meer dan verdubbeld. Ruim 66.000 aanbieders telt ons land inmiddels. Hun aanbod blijkt zelfs een naam te hebben: schaduwonderwijs. De onderwijsinspectie liet dit voorjaar zorgelijk weten dat het de kansongelijkheid in ons land in de hand werkt.

Dat laatste geloof ik graag, want als wij niet in dat schaduwonderwijs waren gedoken was onze dochter op zijn minst al een keer blijven zitten. Dus ik schaam me best een beetje. Gelukkig kan ik er wel aan toevoegen dat we voor de minder chique versie zijn gegaan – alleen wiskundebijles, en ook nog eens aan huis gegeven. Door een lieve studente die vast blij is met deze fijne bijverdienste, én met de spaarzegels van AH die we haar geregeld toeschuiven. Wie weet hoe zij haar studie zonder ons zou bekostigen.

Maar toch. Zonder had onze dochter het overgrote deel van de hbo-studies die haar wel wat lijken, al op haar buik kunnen schrijven. Dus feit blijft dat wij haar kansen ‘kopen’. En dat we blij zijn dat we dat überhaupt kunnen.

Ondertussen ben ik dus ook heel blij dat er op dit gebied even een paar weken betaalpauze heerst. Scheelt toch weer een honderdje of twee. We zullen er extra lekker van eten op ons Franse vakantieadresje. En boven de wijn nog eens flink schelden op de teloorgang van de Nederlandse *fraternité et égalité*.

Anne Pek